

יום כיפור

ועל חטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתיים

חובתו של כל אחד ואחד להשמר מאד בקיום כל דבר היוצא מפיו, כפי שנאמר (במדבר ל ג,): " לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה", שכן בטוי שפתיים שאינו ראוי עלול לקטרג על האדם ביום הדין .

עד כמה גדולה חובת השמירה והזהירות מכל הבט חה ונדר, נוכל ללמוד מן הספור הבא שהתרחש ה עם "חתם סופר" המובא בספר "חוט המשלש".

כידוע, היה ה "חתם סופר" תלמידו והמ בהק של רבי נתן אדלר, הידוע בכנוי "הנשר הגדול". כאשר התמנה רבי נתן אדלר לשמש כאב ד" בוסקוביץ, הוא נפרד מכל מכריו וביניהם מתלמידו האהוב רבי משה סופ , ר מאחר שהדרך מפרנקפורט לבוסקוביץ היתה ארכה וקשה מאד, ולא היה שיך להצטרף למסע .

זה כאשר נגש רבי משה סופר להפרד, שאלו רבי נתן: " מה אתה מבקש ?" , ומיד השיב ה "חתם סופר": "לראות את פני רבנו בוסקוביץ".

רבי נתן חיק, ורק אז הבחין ה "חתם סופר" שהוא לא הוסיף לבקשה ה את מלים "בלי נדר", אמנם הוא ידע כי הדרך ארכה, ורבו לא אבה לקחתו לשם, אך מאחר שהוא הוציא את המלים מפיו, הוא החליט שהוא ביחי לקיים את דבריו, ומיד החל לרוץ רגלית אחר מרכבת רבו .

כאשר הגיע רבי נתן לתחנתו הראשונה בדרכו, הבחין באכסניה ברבי משה סופר, תלמידו. מיד שאלו לפשר המצאו כאן, וה"חתם סופר" השיב , לו שהואיל והוא לא אמר "בלי נדר", עליו למהר וללכת אחריו למקומו החדש .

נענה רבי נתן אדלר ואמר: " אני נסעתי בעגלה, ולמרות זאת הקדמת ובאת לפני... אין זאת אלא שהיתה לך קפיצת הדרך... אך אם רצונך לבוא עמי הוא כה - עז תוכל להצטרף למרכבתי".

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א